

СДРУЖЕНИЕ
НА БЪЛГАРСКИТЕ
ПРОИЗВОДИТЕЛИ
НА БИОПРОДУКТИ
СБПБ

ДО Г-Н РУМЕН ПОРОЖАНОВ

МИНИСТЪР НА ЗЕМЕДЕЛИЕТО, ХРАНИТЕ И ГОРИТЕ

ДО Д-Р ЛОЗАНА ВАСИЛЕВА – ЗАМ. МИНИСТЪР,
ЧРЕЗ ОТДЕЛ „БИОЛОГИЧНО ПРОИЗВОДСТВО”

ОТГОВОРНА СТРУКТУРА: ДИРЕКЦИЯ „ПАЗАРНИ МЕРКИ И
ОРГАНИЗАЦИИ НА ПРОИЗВОДИТЕЛИ“

ПРИ МИНИСТЕРСТВО НА ЗЕМЕДЕЛИЕТО, ХРАНИТЕ И ГОРИТЕ НА
РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

ДО Г-ЖА ДЕСИСЛАВА ТАНЕВА, ПРЕДСЕДАТЕЛ НА ПАРЛАМЕНТАРНА
КОМИСИЯ ПО ЗЕМЕДЕЛИЕТО И ХРАНИТЕ В НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ НА
РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ, ЕЛЕКТРОННА ПОЩА: desislava.taneva@parliament.bg
/ НА ВНИМАНИЕТО НА 22-МАТА Й ЧЛЕНОВЕ КЪМ 22.06.2018 г./;

ДО Г-ЖА МАЯ МАНОЛОВА – ОМБУДСМАН НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ,
ЕЛЕКТРОННА ПОЩА: priemna@ombudsman.bg

TO MR PHIL HOGAN – COMMISSIONER OF EUROPEAN COMMISSION
AGRICULTURE AND RURAL DEVELOPMENT (ДО Г-Н ФИЛ ХОГАН –
КОМИСАР НА ЕВРОПЕЙСКАТА КОМИСИЯ ЗА ЗЕМЕДЕЛИЕ И РАЗВИТИЕ
НА СЕЛСКИТЕ РАЙОНИ) ЗА КОНТАКТИ:

https://europa.eu/european-union/contact/write-to-us_bg

Phone number +32 2 299 11 11 (Commission switchboard) Postal address
Directorate-General for Agriculture and Rural Development European
Commission Rue de la Loi 130/Wetstraat 130 1049 Bruxelles/Brussel
Belgium

до БЪЛГАРСКА АГЕНЦИЯ ПО БЕЗОПАСНОСТ НА ХРАНИТЕ

СТАНОВИЩЕ

на СДРУЖЕНИЕ НА БЪЛГАРСКИТЕ ПРОИЗВОДИТЕЛИ НА БИОПРОДУКТИ (СБПБ) – юридическо лице с нестопанска цел, ЕИК 204968338, седалище и адрес на управление: БЪЛГАРИЯ област Велико Търново, община Велико Търново, гр. Велико Търново 5000, ул. „МАРИЯ ГАБРОВСКА” № 6, вх. В, ет. 2, ап. 4, електронна поща: sdr_biopro@abv.bg, в качеството на отраслова организация, самоопределила се и заложила в Устава си да осъществява дейност в частна полза, изразяваща се в подпомагане, насърчаване, представляване на производителите, преработвателите и търговците на биологични продукти на територията на Република България, в обхвата на Регламент (ЕО) № 834/2007 и Регламент (ЕО) № 889/2008, както и да осигурява активно участие със становища с оглед интересите на членовете си при законодателни инициативи; подпомагане, съдействие, консултиране, обучение на членовете си с цел икономически растеж. (Към момента на депозиране на Становището членската ни маса наброява близо 210 субекти – физически и юридически лица, като всеки ден се присъединяват нови и нови колеги с оглед защитата ни от законодателни инициативи, съдържащи норми, накърняващи правната ни сфера),

в качеството на контролирани лица по смисъла на [Закона за прилагане на Общите организации на пазарите на земеделски продукти на Европейския съюз](#)

ОТНОСНО:

Проект на Решение на Министерския съвет за одобряване проект на Закон за изменение и допълнение на Закона за прилагане на Общата организация на пазарите на земеделски продукти на Европейския съюз, представен на сайта на МЗХГ на 31 Май 2018 Отговорна структура – дирекция „Пазарни мерки и организации на производители“
Email: skralev@mzh.government.bg , Дата на откриване: 31.05.2018 г. Дата на приключване: 30.06.2018 г.

<http://www.mzh.government.bg/bg/normativni-aktove/proekti-na-normativni-aktove/proekt-na-reshenie-na-ministerskiya-svet-za-odobr/>

УВАЖАЕМИ ГОСПОДА,

В срока за обществено обсъждане като заинтересовани частно-правени субекти, осъществяващи дейността си по Закона за прилагане на Общата организация на пазарите на земеделски продукти на Европейския съюз, като контролирани лица, адресираме становището си до възможно най-широк кръг от лица , държавни институции, както и до Европейската комисия, за да може всеки адресат по компетентност да упражни правомощията си на административен контрол до постигане ефект на превенция, щото да не се допусне приемането на спорни текстове в нормативният акт, които ще повлекат след себе си много спорове.

Мотивирани сме като заинтересовани лица, защото от всяка законодателна промяна в ресора, в който работим, очакванията ни са да се постигнат именно резултатите, които работната група по настоящата законодателна промяна е обективирала в сайта за обществено обсъждане, а именно:

„От прилагането на Закона за изменение и допълнение на Закона за прилагане на общите организации на пазарите на земеделски продукти на Европейския съюз се очакват следните **по-важни резултати**:

1. Осигуряване на пълно съответствие на българското законодателство с изискванията на регламентите на ЕС.
2. Подобряване на административния капацитет за прилагане на пазарните мерки включени в ООП на ЕС
3. Усвояване на по-голям финансов ресурс при прилагане на мерките за пазарна подкрепа.
4. Запазване на положителните тенденции, свързани с увеличаване на броя на операторите и размера на площите, включени в системата на контрол на биологичното земеделие, както и нарастване на видовото разнообразие на отглежданите по биологичен начин култури и селскостопански животни.
5. Намаляване на тежестта върху бизнеса при прилагане на общата организация на пазарите на земеделски продукти.”

Считаме, че с готвената промяна, доколкото изобщо и с действащата редакция законът е целесъобразен, не само че горепосочените целени резултати няма да бъдат постигнати, но в същото време с тревога установяваме, че някои текстове изобщо не следва да бъдат приемани, защото не подлежат на коректна редакция или прецизиране. Като цяло считаме, че с готвената законова промяна, ако се приемат в този им вид текстовете, които считаме за особено спорни, няма да се постигне целения ефект, а напротив, произведеният ефект ще резонира негативно върху правната сфера на субектите, които попадат в обхвата на тази уредба и най-сетне, всички ние и частно-правни субекти, както и административните органи, които попадат в обхвата на тази законоуредба, преди всичко друго сме задължени лица по Европейското законодателство/Регламент (ЕО) № 834/2007 и Регламент (ЕО) № 889/2008/, всеки от които следва да се прилага пряко.

Първо:

Фундаментална грешка ще бъде и източник на много спорове, по които държавата ще бъде несъмнен ответник в лицето на МЗХГ не само пред националния съд, но и пред Европейския съд, ако се приеме промяната, предвидена в Проекта на ЗИД в: параграф 1, чл. 2 – отмяна на алинея 3, както следва:

„§ 1. В чл. 2 ал. 3 се отменя.

Чл. 2. (Доп. - ДВ, бр. 16 от 2008 г.)

(1) Органите, на които законът възлага прилагането на мерките по [чл. 1](#), действат като административни органи.

(2) За индивидуалните административни актове, които се издават при прилагане на ОСП на Европейския съюз, се прилага [Административнопроцесуалният кодекс](#), доколкото в този закон не са установени особени правила.

(3) (Нова - ДВ, бр. 16 от 2008 г.) **Министърът на земеделието, храните и горите е непосредствено по-горестоящият административен орган при оспорването по административен ред на индивидуалните и общите административни актове по [ал. 2](#).**

Съображения защо не е целесъобразно, както и защо е незаконосъобразно да се отмени този текст:

С приемането на горната промяна се размива отговорността на държавата в лицето на ресорното министерство – приеме ли се това, означава в законова норма да се въздигне абдикацията на държавата. Вместо това отговорност се вменява на частни дружества, които да „действат като административни органи”, което считаме за неправилно. В такъв случай актове, въз основа на които ще се налагат глоби на контролиращите органи при установено нарушение в контекста на промените /заради неизпълнение на контролираните субекти/ са изначално незаконосъобразни – по тази логика, не държавни, а други частни субекти трябва да изпълняват правомощия по чл. 2 ал 1 на същия закон и споровете в тази връзка да се разглеждат от гражданския, а не от административният съд, което е житейски, професионален и правен абсурд. Административно-наказателна отговорност трябва да дири от задължаните лица държавата и тя е овластена в лицето на ресорния

административен орган - МЗХГ. Недопустимо е с промяна в закона държавата да абдикира, а точно това очевидно се цели с предложената по-горе промяна. Неправилно е и не следва да се отменя ал. 3 – отговорността трябва да е ясно детерминирана и това е именно Министерът на земеделието, храните и горите – това е Административният орган.

Друг пример, при който гореописаната промяна негативно ще резонира:

Чл. 58м. (Нов - ДВ, бр. 99 от 2013 г.) (1) В съответствие с [Регламент \(ЕО\) № 1234/2007](#) и регламентите по неговото прилагане Разплащателната агенция предоставя финансова помощ по мерките на Националната програма по пчеларство по [чл. 58л, ал. 1](#). (2) Министерът на земеделието, храните и горите определя със заповед постоянна работна група за управление на програмата по [чл. 58л, ал. 1](#). В състава на работната група се включват представители на пчеларски браншови организации, на Министерството на земеделието, храните и горите и на Разплащателната агенция. Постоянната работна група прави предложения за промени в Националната програма по пчеларство, за преразпределение на бюджета между мерките и определя лимитите за финансиране на допустимите разходи. Промените в Националната програма по пчеларство се одобряват по реда на [чл. 58л, ал. 2](#).

(3) Отказите на Разплащателната агенция за финансиране на подадени заявления се обжалват в съответствие с [чл. 2](#).

КОМЕНТАР:

В този случай ИАА, каквито представляват отказите и изобщо разпорежданията на РА не подлежат на административен контрол – лишават в случая пчеларите от административна фаза на защита срещу такива актове, доколкото нормата по чл.2 препраща към АПК, то излиза, че директно пред съд следва да се търси контрол – но там пък вече контролът е само по законосъобразност, т.е. заинтересованите по чл. 58 л пчелари в тези хипотези /масови/ са лишени от право да искат контрол по целесъобразност . Със сигурност от съответните организации ще реагират по този въпрос – тук само онагледяваме пример с оглед мотивиране съображенията ни за нецелесъобразност и незаконосъобразност на предложената по чл. 2 промяна да отпадне трета алинея.

В заключение по този пункт е и първото ни предложение: Да не прави промяната „§ 1. В чл. 2 ал. 3 се отменя.

Второ:

§ 11. Създава се чл. 16а:

„(1) Министерството на земеделието, храните и горите създава и поддържа публичен електронен регистър на интернет страницата си за:

1. производителите, преработвателите и търговците на земеделски продукти и храни, произведени по биологичен начин;

2. лицата, които осъществяват контрол за съответствие на биологичното производство.

3. данни свързани с дейностите на лицата по т. 1 и 2.

(2) Съдържанието на регистъра се определя с наредбата по чл. 17, ал. 1.

(3) Вписаните обстоятелства в регистъра се смятат за известни от момента на вписването за третите лица.

(4) При въвеждане на информация от страна на контролиращото лице, операторът, съответно подизпълнителят е длъжен да я потвърди в срок от 5 работни дни и с потвърждението същата се вписва в регистъра.

(5) При извършване на редакция на въведените данни по ал. 4 информацията се потвърждава в срок от 5 работни дни от оператора, съответно подизпълнителя, след което се актуализира в регистъра.

(6) Въвеждането и потвърждаването на информацията се осъществява чрез квалифициран електронен подпис или персонален идентификационен код, издаден от Националната агенция за приходите.

КОМЕНТАР:

Наясно сме, че за да сме в съответствие с Европейската нормативна рамка, трябва да имаме унифицирана електронна база данни – публичен електронен регистър за производители, преработватели и търговци на земеделски продукти и храни, произведени по биологичен начин, както и за лицата, осъществяващи контрол за съответствие на биологичното производство. Считаме обаче, че с промяната вместо да се улесни, ще се затрудни оборота на документи и изобщо дейността на задължените по тази уредба лица. Изискването, въведено в норма, въвеждането /потвърждаването/ на данни да се осъществява с КЕП или с ПИК при НАП ще затрудни оборота, ще постави в неравнопоставена позиция субектите, които не разполагат с нужния ресурс. В този смисъл, националният законодател следва да бъде ограничен в заложената правна рамка на Общността, регулираща сектора на биологичното производство, която е насочена към гарантиране на справедлива конкуренция и правилно функциониране на вътрешния пазар на биологични продукти и че с промяна в националното законодателство /промяна от този тип/ не е достатъчно само да се прогласи, че е в приложение на регламентите на ЕО, защото в този случай и въпреки декларация за горното, не се постига основна цел, поставена с надлежния Регламент, а именно осигуряване на условия, при които сектор „Биологично производство” да може да се развива успоредно с развитието на производството и пазара (РЕГЛАМЕНТ (ЕО) № 834/2007 НА СЪВЕТА от 28 юни 2007 година относно биологичното производство и етикетирането на биологични продукти и за отмяна на Регламент (ЕИО) № 2092/91) Като цяло считаме, че бидейки двойно контролирани – веднъж от контролиращите лица, в лицето на сертифициращите органи, веднъж от държавния надзорен административен апарат, не би следвало да сме задължени да въвеждаме в единен електронен регистър това, което без друго констатира горезброените. При реалностите обаче, разбираме, че няма как да се противопоставим на тази тенденция, мотивираме второто си

ПРЕДЛОЖЕНИЕ за разумен срок като компромис:

В контекста на мотивите в горния пункт и изправени пред неизбежността от въвеждане на КЕП или ПИК, за да се оперира в електронния регистър по чл. 16а, бихме приели това да е позитив в унисон с европейската правна рамка, но **ПРЕДЛАГАМЕ промяна** в преклузивните срокове за въвеждане и потвърждаване – до 10-то число на следващия месец за съответното събитие, което подлежи на вписване, съотв. потвърждаване. Мотивираме се, че това е **разумен срок**, за да имат възможност задължените по този закон лица поне въвеждащо да се адаптират в новите условия и съответно да организират изпълнението на тези си задължения. Считаме и че един такъв разумен срок /вместо 5 дни – до 10-то число на следващия месец/ е в интерес и на надзора в лицето на МЗХГ, защото при цялото ни уважение, но едва ли е новост, че и до момента действащия регистър не работи ефективно и съответно няма никаква гаранция, че и предвиденият с този текст регистър ще бъде факт или ако това е така, то че ще работи без проблем – едва ли има гаранция за това. Никой и не я дава от страна на предложителите. В същото време неспазването на сроковете от 5 работни дни по горните текстове ще активира репресивния инструментариум на държавния орган /МЗХГ/ да ангажира административно-наказателна отговорност на «нарушителите» при непосилни за повечето от нас санкции. Съвсем реална е обаче хипотезата, в която невъвеждането в срок се окаже поради неработене на регистъра и какво произтича от това?! По този въпрос проектът на ЗИД мълчи.

Нещо повече, има изричен текст, че:

„(7) Министерство на земеделието, храните и горите не носи отговорност за вреди, настъпили в следствие на вписаните в регистъра данни.” – (пар. 11, чл. 16 а, ал. 7)

КОМЕНТАР:

Предложеният текст по ал. 7 е неправилен, считаме , че МЗХГ не може да не носи отговорност за вреди, щом поддържа публичния регистър. Ако такъв текст се приеме, то трябва да има допълнение в санкционната част досежно неизпълнението в срок за въвеждане и потвърждаване в публичния електронен регистър по чл. 16 а, че ако е поради невъзможност през срока за въвеждане да се работи със сайта или създава някакви грешки или каквито и да било свързани с поддържането на електронния регистър причини, то в тези случаи санкция за задължените лица да не се прилага. Дори и това да се добави обаче, изначално намираме за погрешно отпадане отговорността на МЗХГ при положение че е органът, който поддържа и осигурява поддържането на електронната среда – публичен електронен регистър.

§ 13. В чл. 18 се правят следните изменения:

1. В ал. 1 думите „търговци по смисъла на Търговския закон или на“ се заменят с „регистрирани като търговци по Търговския закон или съгласно“.
2. АLINEИ 3 и 4 се изменят така:

„(3) Контролът за спазване правилата на биологичното производство се осъществява въз основа на договор между оператор и контролиращо лице или въз основа на договор между оператор, подизпълнител и контролиращо лице. След сключване на договора с контролиращо лице, в срок от 5 работни дни от създаване на профил в регистъра по чл. 16а операторите, съответно подизпълнителите потвърждават извършваната от тях дейност.

КОМЕНТАР: Мотивите ни за разумен срок важат и за горепосочения текст – предложение вместо 5 , за до 10-то число на следващия месец.

Трето:

§ 16. В чл. 21 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 1 думите „на съответствието“ се заличават, а „с фактическите“ се заменят с „и проверки на място за“ .

Чл. 21. (Изм. и доп. - ДВ, бр. 80 от 2010 г.; изм. и доп., бр. 19 от 2016 г., в сила от 01.04.2016 г.) (1) Министърът на земеделието, храните и горите оправомощава длъжностни лица, които извършват проверка на съответствието на представената от заявителя по [чл. 19](#) или [20](#) документация ~~е фактическите~~ и проверки на място за условия за извършване на контролната дейност.

КОМЕНТАР:

При положение, че е предложена отмяна ал. 3 по чл. 2, както и ал. 7 в новия чл. 16а, то буди недоумение за мотивите, обосновали целесъобразността изобщо от извършване „проверки на място“ /доколкото фразеологично и семантично има разлика практически от „с фактическите условия“/ за извършване на контролната дейност. В такъв случай след като МЗХГ не носи отговорност за вписванията в публичния регистър и не е по-висшестоящият орган пред който да се оспорват по административен ред индивидуални и общи административни актове като как бихме имали защита от „проверки на място“ по чл. 21, въз основа на които ще се произнася административният орган чрез оправомощени от него длъжностни лица?! Считаме, че с тази норма се узаконява репресивен инструментариум на държавния апарат в лицето на МЗХГ, срещу който няма да разполагаме с право на защита по административен ред. В този смисъл са мотивите ни от началото на изложението по-горе, че фундаментален пропуск е да се изключи МЗХГ по компетентност в тази част , след като е овластен да надзирава административен орган, след като е и административно-наказателен орган при констатиране нарушения, то пак този същият административен орган трябва да носи отговорност от отменените си актове по тази специална уредба, коментираният проект на закон.

ПРЕДЛОЖЕНИЕ по горния текст:

При условие, че се приеме да не се отменя ал. 3 на чл. 2, а горната норма по чл. 21 се приеме с промяната във фразеологията – с прилагане изрече „проверки на място“, то приемливо е нормата да се допълни, че по протоколите на длъжностните лица от „проверка на място“ по чл. 21 на настоящият закон ще може да се възразява в 3-дневен срок пред административният орган, за да има възможност и административният орган да се самоизправи, а индивидуалните административни

актове на длъжностните лица, издадени въз основа на протоколи от „проверки на място” по чл. 21, да могат да се обжалват в 7-дневен срок пред по-висшестоящият административен орган. Искането ни в този смисъл за прецизиране и допълване текста на нормата е с оглед да направим всичко възможно да защитим правото си на оспорване по административен ред индивидуални и общи административни актове, които засягат правните ни сфери.

На следващо място (четвърто):

„(4) В срок от 1 година от издаване на отказ по ал. 3 заявителят не може да подаде ново заявление по чл. 19, ал.1 или по чл. 20, ал. 1.“

КОМЕНТАР:

Ограничението, въздигнато в горната норма нарушава правна сфера – тук нямаме налице нарушение от административно-наказателен характер, а нормата в тази част се явява излишно санкционна.

За да се избегне горното редакцията или следва да е в точно обратния смисъл, че заявителят може да подаде ново заявление по чл. 19, ал.1 или по чл. 20, ал.1 в срок от..... /при всички случаи по-малък от горепосочения, точно за да се избегне санкционния смисъл на нормата/, а най-коректно е изобщо да няма тази рестрикция по ал.4., защото в противен случай биваме наказани за нещо, което не е административно нарушение.

§ 19. В чл. 23, ал. 1 се правят следните изменения и допълнения:

1. В т. 1 след думите „Регламент (ЕО) № 834/2007“ се добавя „Регламент на Комисията (ЕО) № 889/2008 от 5 септември 2008 г. за определяне на подробни правила за прилагането на Регламент (ЕО) № 834/2007 на Съвета относно биологичното производство и етикетирането на биологични продукти по отношение на биологичното производство, етикетирането и контрола (ОВ, L 250 от 18 септември 2008 г.)“, а накрая се добавя „и в наредбите по чл. 17“;

2. Точка 4 се изменя така:

„4. представят ежегодно до 31 януари чрез регистъра по чл. 16а:

КОМЕНТАР:

Съвсем основателен е въпросът, който разгледахме по-горе: Какво правим ако Регистъра не работи?! В тая си част и без друго към настоящия момент действащият регистър пет години не работи коректно, справки почти не могат да се правят. В този смисъл се обосновахме по-горе по съображенията ни, че и в интерес на надзора в лицето на МЗХГ е да се прецизира текстът по

отношение санкциите досежно сроковете за изпълнение по въвеждане /потвърждаване в електронния регистър по чл. 16а – **Предложение:** справедливо е да има текст, в който да се указва, че невъведени /непотвърдени в срок данни от задължените по този закон лица по причина, свързана с неработене на електронния регистър, не се санкционират. Така ще се избегнат бъдещи спорове, при които при приложена санкция, но при обратно доказване, че поради технически проблем, свързан с некоректното работене на сайта /на регистъра/, което си е въпрос на експертиза, то при всички случаи МЗХГ ще е надлежният ответник по искове за вреди.

Цело:

Що се касае до санкционната част на проекто-изменението на Закона – действащата уредба по чл. 64, състояща се от три алинеи:

Чл. 64. (Изм. - ДВ, бр. 80 от 2010 г.; изм., бр. 19 от 2016 г., в сила от 01.04.2016 г.)

- (1) (Изм. изцяло - ДВ, бр. 80 от 2010 г.) Който осъществява контрол, без да е получил разрешение за извършване на контролна дейност по [чл. 18, ал. 1](#) или разрешението е с изтекъл срок, се наказва с имуществена санкция в размер от 5000 до 10 000 лв.
- (2) (2) Който не предостави информация по [чл. 18, ал. 3](#), се наказва с глоба или с имуществена санкция в размер от 500 до 5000 лв.
- (3) (3) (Изм. - ДВ, бр. 19 от 2016 г., в сила от 01.04.2016 г.) На контролиращо лице, което не изпълни или наруши задължение по [чл. 21а, ал. 5](#) или по [чл. 23, ал. 1, т. 2 - 11](#), се налага имуществена санкция в размер от 500 до 5000 лв.

се заменя и разширява възможностите за държавна репресия така:

§ 54. В чл. 64 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 1 думите „от 5000 до 10 000“ се заменят с „от 20 000 до 30 000“.

2. В ал. 2 след думата „информация“ се добавя „в срока“, след думата „глоба“ се добавя „в размер от 100 до 1 000 лв.“, а думите „от 500 до 5 000“ се заменят с „от 200 до 2000“.

КОМЕНТАР: Считаме, че и действащата уредба е достатъчно строга по отношение контролираните лица, за да се привнесат още по-високи нива на парични санкции с предложената законопромяна в тази част.

4. Създават се ал. 4, 5 и 6:

„(4) Физическо или юридическо лице, което не е в система на контрол и се позовава на метода за биологично производство по отношение на дейности, извършвани от него по производство, преработка, съхранение, внос, износ или търговия на продукти се наказва с глоба или с имуществена санкция в размер от 1000 до 10 000 лв.

(5) Когато физическо или юридическо лице, което е в система на контрол наруши задължение от Дял IV Етикетирание на Регламент № 834/2007 се наказва с глоба или с имуществена санкция в размер от 1000 до 5 000 лв. На контролиращото лице на съответния оператор или подизпълнител се налага имуществената санкция в двоен размер.

(6) На оператор, при който се установи наличие на неразрешени за биологичното производство вещества в продукти предлагани, като биологични в търговската мрежа се налага глоба или имуществена санкция в размер на 2 000 лв. На контролиращото лице, с което същия има сключен договор за контрол се налага имуществена санкция в двоен размер. В случай, че се установи оператора при който е извършено замърсяването, същия се наказва с глоба от 4 000 лв. На контролиращото лице, с което същия има сключен договор за контрол се налага имуществена санкция в двоен размер.“

КОМЕНТАР:

Считаме, че не е коректен гореформулирания текст по ал. 6, защото отговорността следва да бъде само върху производителя (Регламент № 834/2007) – нито търговецът, нито контролиращият орган следва да носят отговорност за това. В тежест е на административно-наказващият орган /овластеното от МЗХГ длъжностно лице/ да идентифицира по безспорен начин кой е точно „виновно” причинилият нарушението и върху него да падне тежестта на санкцията. Не може за едно нарушение всички по веригата да носят отговорност. Дори и при безвиновна отговорност пак следва по безспорен начин да се доказва административно обвинение и да се идентифицира по безспорен начин извършителят на нарушението.

Обобщени съображения по така предложената промяна и разширение на чл. 64, в това число и по:

§ 55. Създава се чл. 64а:

„Чл. 64а. Глобите и имуществените санкции по чл. 64 се намаляват с 50 % при заплащането им в седемдневен срок от връчването на наказателното постановление на нарушителя.“

§ 56. В чл. 65, ал. 1 думите „ал. 1 – 5“ се заменят с „ал. 1 – 6“.

§ 57. В чл. 72а се създават ал. 3 и 4:

§ 58. Създава се чл. 73а:

„Чл. 73а. (1) За други нарушения на този закон, както и на актове по прилагането му се налага глоба от 1000 до 2000 лв. ако не е предвидено по-тежко наказание.

(2) Когато нарушението по ал. 1 е извършено от юридическо лице или едноличен търговец, се налага имуществена санкция от 500 до 5000 лв., а при повторно нарушение – от 1000 до 10 000 лв.“.

Бележка: В частта за намаление наполовина заплащането на глобите ако се плати доброволно в седемдневен срок от връчването на наказателното постановление – препращаме към гореизложените мотиви и предложения, каквито сме направили. При предложението за отмяната на ал. 3 в чл. 2, вероятно идеята на законодателната промяна по чл. 64 а е „нарушителите” да бъдат „финансово мотивирани” да не обжалват в седмодневния срок наказателните постановления, а да платят доброволно наполовина. В същото време любопитно ни пред кого ще се обжалват наказателните постановления за нарушения по този закон, ако се приеме отмяната на трета алинея на чл. 2. В този смисъл необяснима е целесъобразността на тази „мотивираща” доброволното изпълнение норма, като в същото време оставя неприятното усещане, че се активира още един инструмент на държавна принуда за събираемост на средства и в нарушаване конституционното право на административен контрол. /това при условие, че се допусне приемането на промяната по чл. 2 ал. 3/

КОМЕНТАР:

Предвидените санкции върху контролираните лица за неизпълнение намираме освен за непосилни и за незаконосъобразни, защото излиза, че за едно нарушение ще бъдем санкционирани два пъти – веднъж от контролиращите лица в рамките на частните ни

правоотношения, по които предвидените проекто промени на закона ще ни противопоставят въпреки, че сме в частно-правни отношения помежду си, от друга страна ще ни санкционира и държавата по реда на надзора в лицето на овластените държавни органи. Друг е въпросът, че тези санкции обвързват и нас и контролиращите ни лица, което нарушава основни правни принципи, заложи в европейската нормативна рамка.

При всички случаи няма да се постигне нито една от поставените цели, защото:

1. съответствието с Европейската правна рамка трябва да е пряко, не с посочване и с преразказ, променящ смисъла, затова Регламентите са от задължителен характер и приложението им е пряко, т.е. първата задача за привеждане в ПЪЛНО съответствие националната уредба с тази на ЕО, категорично няма да се изпълни и в този смисъл държавата ни би била обект на критика от ЕК и ответник по дела за неприлагане на нормите на ЕО
2. подобряването „на административния капацитет за прилагане на пазарните мерки, включени в ООП на ЕС” не става ясно къде се цели да се предизвика, след като се вменява на нас да извършваме администрирането, а държавният орган не иска да носи отговорност, нито ангажира административно-експертния си ресурс в извършването на това администриране, но пък ще ни надзирава и глобява, та в този смисъл считаме , че не държавният апарат ще подобри „административния капацитет за прилагане на пазарните мерки, включени в ООП на ЕС”, а малцината оцелели след такива промени сред нас ще го сторят и то на съответната цена.
3. поради неизпълнението пък на горните две задачи, сме обезнадеждени, че изобщо ще се изпълнят и другите поставени цели:

Алармираме, че тази законова промяна ще постигне точно обратния ефект, защото рестрикциите, предвидени отношение нас, ще ни отдалечават все повече до цел № 3 „Усвояване на по-голям финансов ресурс при прилагане на мерките за пазарна подкрепа.”, както и до цел № 4 „ Запазване на положителните тенденции, свързани с увеличаване на броя на операторите и размера на площите, включени в системата на контрол на биологичното земеделие, както и нарастване на видовото разнообразие на отглежданите по биологичен начин култури и селскостопански животни. , и до цел № 5. Намаляване на тежестта върху бизнеса при прилагане на общата организация на пазарите на земеделски продукти.”

Като цяло промяната на Закона създава впечатление, че държавата в лицето на МЗХГ маркира пред Европейската комисия механизми по прилагането на относимата правна рамка на Общността, прогласявайки изпълнението на заложените в регламентите цели, но на практика със зле формулираните текстове не само че няма да се постигнат целите, но ще се произведе точно обратният ефект. В настоящото становище сме коментирали само най-фрапиращите примери.

Ефектът, който целим с настоящото Становище е в срока на обществено обсъждане да се постигне ефективно, а не фиктивно обсъждане. В същото време да се сезират по компетентност горепосочените адресати, та всеки от тях в неговата компетентност да се произнесе по целесъобразността на проекто-промяната в специален закон доколкото изобщо такъв е необходим, щом има изрична и подробна правна рамка на Европейската общност. Считаме и че Европейската комисия, чрез Комисар Хоган трябва да се сезира с оглед превенция срещу зле прилагането в националното законодателство на задължителните Регламенти. Като контролирани лица, изцяло сме зависими от изпълнението /прякото прилагане/ на Регламент (ЕО) № 834/2007 и Регламент (ЕО) № 889/2008. Недоумяваме защо е необходимо с лош прочит на регламентите, националният законодател да привнеса нови правила на правилата, важащи за всички частно-правни субекти на страните членки, а унифицираното прилагане на регламентите е задължително не само за частно-правните субекти, но и за административните органи. В този смисъл имаме право и ние на свой ред да изискваме пряко прилагане на правната рамка на Общността вместо националния закон, особено, когато съдържа спорни текстове и прередактирането им и допълването им не санират фундаменталните разминавания от общия разум на европейската регламентна норма.

Именно с оглед превенция срещу горните опасности, по които алармираме, чрез настоящото сезираме гореизброените адресати, които да упражнят всеки в своята сфера на компетентност контрол с цел избягване държавата ни да търпи за в бъдеще рестрикции от Европейската комисия по повод неприлагане или зле прилагане на европейската нормативна рамка, когато става дума за задължително и пряко приложение, от каквото естество безспорно са всичките изброени в проекта на специалния закон, предмет на промяна, относими за ресора Регламенти.

С уважение:

Инициативен съвет на СДРУЖЕНИЕ НА БЪЛГАРСКИТЕ ПРОИЗВОДИТЕЛИ НА БИОПРОДУКТИ, състоящ се от Седемчленен Управителен съвет, Председател и 210 членове (физически и юридически лица)

30.6.2018 г.

гр. Велико Търново

